

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 5. avgusta

Mej pasjimi dnevi, ko solnce navadno najsilneje pripeka, ko vsakdo, kdor more, iz soparnih in zadublih mest beži v prosto naravo, v sveži planinski vzduh, vrše se navadno tudi sestanki vladarjev in njih ministrov, ki vodijo osodo narodov. Časnikarjem taki sestanki močno ugajajo, kajti če tudi ne izvedo nič gotovega, nič pozitivnega, imajo vsaj povoda dovolj, opisavati najneznatnejše podrobnosti, z dozdevno bistroumnostjo razpravljati sestankov pomen, in to je v dobi „kislih kumar“ tudi nekaj.

Letos je v tem oziru za časnikarsko perutnino dobro skrbjeno. Pred kratkim sta v Kissingu knez Bismarck in grof Kalnoky prišla skupaj in dogovorila vse, česar vsi Schmocki“ izvolati ne morejo, pred dvema dnevnoma dospel je Bismarck v Gastein, kjer biva nemški cesar Viljem in presvetla naša cesarica, v malo dneh, prihodnjo nedeljo menda, pojde tjakaj tudi naš vladar in spremljal ga bode minister grof Kalnoky, v ruskem Versailles-u pa uživa nadvojvoda Karol Ludovik s svojo soprogo gostoljubnost ruskega carskega dvora. Na obeh krajih, v Gasteinu in v Petrovem Dvoru, zbrana je velesijajna družba, zastopane so najmočnejše evropske države. Kaj čuda, da so pogledi tjakaj obrnjeni, da se skuša pogoditi pravi smoter tem sestankom, da se ugiba, kje je pravo težišče, v Gasteinu, ali pa v Petrovem Dvoru in da se plahim okom oziramo okolu, kje da preti nevarnost dosedanj: evropski konstelaciji.

Pri tem oziranju po evropski panorami pa vidimo marsikak oblaček, ki nosi v sebi bodoči vihar, blisk in grom, vidimo nakopičenega premnogo netila, katerega utegne zažgati najneznatnejša iskrica. Pričenši z Anglijo, kjer novemu Salisburyjevemu ministerstvu Irci napovedujejo boj z nožem in dinamitom, vržemo pogled v bogati Amsterdam, kjer so po krvavih bitkah jedva odpravili socialistov barikade in je včeraj h kratu 500 policajev iz strahu pred socialisti odpovedalo službo. Ob Reni navzdol kaže se pravcati „Valenštajnov ostrog“, z desnega brega kaže Germanije mogočni kip na lepo Francosko, v Nouartu pa je generala Chanzy ja kip obrnjen proti Nemčiji in čitajo se krilate besede,

da naj si francoski generali iščejo maršalskega žezla na nemških tleh.

Na Tirolskem ogleduje si nadvojvoda Albrecht mejno trdnjavo na visokem „Stilfser Joch“, važni Malborget, katerega tajnosti je neka inozemska država za drag denar kupila, videl je letos že mnogo odličnih vojakov dostojanstvenikov, ki neso prišli tjakaj samo za zabavo, v Trstu našel se je v morji čuden stroj, ki je bil močno podoben neprijetnemu piruhu irredente in v Pulji, v tem našem Kronstadtu, bil je vsled nekega telegrama velik „alarm“ in velika vznemirjenost v vojaških krogih, ki imajo na skrbi tamošnje zavode in trdnjave.

Mimo Kolašina, kjer si stojijo Črnogorci in Turki nasproti in preko sovražnih bratov, Srba in Bolgara, ki sta oba svoj politični „kompas“ zgubila, prestopimo k Rumuncem, ki poželjivo zro k nerešenim svojim bratom na Sedmograškem. Od tod naprej pa je zopet kakor ob Reni pravo vojno taborišče. Z jedne strani iztiravajo Poljake, z druga pa — nekaj prepočasne Nemce. Takraj in onkraj meje pa je nastavljenih, ker smo v mirnem času, nad pol milijona odbranih vojakov, namenjenih, da na prvi migljaj poskusijo svojo silo in izvežbanost.

Pri tako napetem položaji zahteva previdnost in dolžnost, da vsakdo za časa skrbi zagotoviti se za vse slučaje in zavarovati si svoj hram pred pretečim požarom, pridobiti si prijateljev zaveznikov, ki bodo pomagali gasiti. Brez dvombe je tudi sestankom v Kissingu, v Gasteinu in v Petrovem Dvoru ta smoter. A kdo in kako se bode združil in s kom bode alijanca? Na to kočljivo vprašanje bi radovednim časnikarjem najbolje odgovoril Bismarckov pes, ne Tiras, ampak drug nov pes, katerega so nemški listi kaj obširno in z vidno ljubeznijo popisavali. Ta pes bil je prisoten ves čas, ko sta se Bismarck in Kalnoky pogovarjala. Žal, da izza Ezopovih časov živali več ne govore, torej tudi psi ne, niti mej pasjimi dnevi!

Ker torej Bismarckov pes pri najboljši volji ničesar povedati ne more, „interview“ železnega kancelarja pa nam nemogoč, moramo že počakati, da nam dogodki istino razkrijejo.

Pismo iz Rusije.

Pod Poltavo, 17. julija st. st. 1886.

„Avant la bataille“. „Pred bitko.“ — tako se imenuje knjiga, ki je pred nekoliko tedni napravila mnogo šuma, posebno v nemških časopisih. Pisatelj nje, tako ugibajo, je sedanji vojni minister francoske republike general Boulanger ali vsaj osoba, ki je zelo blizu francoskemu vojnemu ministru. Predgovor k tej knjigi je napisal poslanec in predsednik „ligi patrijotov“, Deroulède, kateremu je tudi posvečena.

Napomnivši izrek Gambette, da je „treba vedno misliti na osveto (revanche), a nikdar ne govoriti o njej“, zmatra Deroulède za svojo dolžnost, pretrgati to molčanje i navduševati Francoze za vojno. Predsednik „ligi patrijotov“ je soglasen z mnenjem, da se je treba zblížati z Germanijo, a samo — z orožjem! Zbližanje bode koristno, no samo, ako se doseže z — zmago. V kakem položaji živimo mi celih 15 let, ako ne v položaji vasalov? S čim so zvezani interesi zmagane Francije in zmagovalne Prusije, razen z večnimi grožnjami z jedne strani in neprestanim udajanjem z druge? Čemu skrivati narodu balans „njega razžaljenij, količestvo njega „kolenopreklonov?“ — Ko bi vojna osvete bila samo vojna časti in interesa, treba bi jo začeti radi časti in interesa; no ona je tudi vojna pravičnosti. Kako moremo pustiti v rokah sovražnika poldrugi milijon naših sodržavljancev, oddanih proti vsakemu pravu, odtrganih od nas po najbolj žestokej nepravčnosti?“ V takem duhu je pisan predgovor.

Pisatelj same knjige pa se začetkom obrača k „ligi patrijotov“, povečuje nje zasluge glede „oživljenja vojinstvenih idej v večini francoskega občestva.“ „Nekateri so že začeli misliti, pravi on, da se je zacelila rana, ki nam jo je prizadela izguba dveh provincij. Vi ste jo v novo odkrili, vi ste jo uveličili, vi ste k njej priložili razbeljeno železo; kri se je zopet začela sočiti in nje, vi ste galvanizovali pacienta. Operacija ni mogla ostati brez nasledkov . . .“

Dalje pisatelj govori, da je vojna največje zlo, in da se to zlo širi za zmagovalca in za zma-

LISTEK.

Vilēnski brodnik.

Spisal Emile Souvestre.

II.

(Dalje.)

Brodnik se je nadejal, da ta potrlost prestane in da mladeničeva žalost skoro vzasneje; a baš narobe, od dne do dne, od tedna do tedna bolj se je večala. Urban se ni pritoževal, a več ni pel, ni smejal se in kedar koli se je oča vanj obrnil, vselej imel je oči uprte v novo hišo na Bregi. Naposled začela je ta neutolažnost Roberta vznemirjati in ta nepokoj prestvoril se je v nezadovoljnost; začel je grajati sinu, da je tak molčljiv, da se ne meni za nič in do mu nikaka stvar ne ugodi. Urban odgovarjal je sprva nežno, potem živahneje. Lepo soglasje, dotle vladajoče pri Letourjevih, rušilo se je bolj in bolj, ker se neso mogli zadovoljevati mej soboj, obregali so se drug ob drugega; obiteljske vezi so se polagoma trgale. Mladenič je to zapazil ter se še bolj vzmračil.

Potekali so prvi dnevi meseca decembra; kop-

neč sneg je vzvečal Vilēno, valečo v blatnej strugi motno vodo, že nosečo razno naplavinno. Nekaj obrežnih brodarjev, zadržanih vsled slabega vremena, bilo je pritvrjenih ob obali, in njih ljudje polnili so deščene krčme, postavljene na obeh bregih za civilne in vojaške delavce novega mostu. Proti svojej navadi šel je Urban večkrat tija, in njegov oča, potrebujoč pomožne roke pri prevažanju, še težjem vsled narasle reke, moral je dvakrat ali trikrat poslati ponj. Brodnik je nekaj časa gledal to precej mirno; a nekega dne, ko se je Urban nenavadno zapoznil, minola ga je trpelivost in bruhol je. Mladenič je bil skočil v čoln, z oživljenim licem in plamtečim okom. Brodnik je mislil, da ga je vino tako vžarilo; strogo ozre se vanj.

— Če človeku malo prijaajo domači ljudje, prijaajo mu menda tem bolj tuji, pregovori s slabo vzdrževano togoto; na mojo vero! že dva meseca nesem te videl, da bi te bil pogum toliko oživil in zadovoljstvo toliko vzrudečilo.

— Oprostite, oča, pravi Urban s tresočim glasom; če mi kri sedaj le vre, pač ni, da bi mi bilo srce veselejše.

— Je li tedaj brodarjev žganje močnejše? reče Robert ironično.

— Ne, ne, odgovori mladeč nežno, našel sem samo hladila svojim bolestim.

Robert ga gleda vprašujoče-osupneno.

— Evo Vam že preveč mesecev, da zli veter veje okrog nas, veli mladenič; Vi, Klavdija in jaz že nismo, kar smo bili; to ne more iti več tako naprej. Ta ali ta dan, ko me bode presilno mučilo trnje v srci, možno mi je pozabiti dolžno Vam spoštovanje; od ogorčenja odtegnete mi svoje prijateljstvo, a izgubivšemu to dobrinjo, bode mi bolje spatvati pod vodo do sodnjega dne.

Roberta gane in vzneži sinov glas. — Na srečo! pravi; a če me tako misliš zadovoljiti, kaj te li zavira?

— O, predobro veste, oča! vsklikne Urban, upiraje oči v brodnika. Po besedah, govorjenih mi te dni in po pogledih, s kakeršnimi so ozirate proti novej hiši, razvidel sem pač, da se ne motite. Potem Vam je lahko spoznati i ostalo. Če te skeli srce, neznan je licu smeh.

— In ti, nesi li ti več človek? oglasi se Robert z neko vzneženo nevoljo. He, za Boga svetega! tvoja duša je menda v tvojej oblasti . . . Ne moreš je li napotiti na drugo stran?

— Izkušal sem, pravi mladenič malosrčno, a

ganega. „Mi bomo morali stopiti v boj na življenje in smrt: dva naroda vrgla se bosta drug na drugega. Vsi morajo naprej znati, da se bode nova vojna vojevala v razrušiteljno silo, da bosta trčila dva oborožena v popolnosti naroda in da porabita vsa svoja npravnstvena i fizična sredstva, da bi uničila, iztrebila drug drugega.“ Nemška zverstva izza vojne opisana so tako živo in v takih strašnih črtah, da iz vsake gleda neprimerno sovraštvo, nenavist in zaničevanje Nemcev. Z jedno besedo, pisatelj dela vse, da bi raznel sovraštvo svojih rojakov proti „Prussiens“ in dokazal jim neobhodnost vojne in zmage.

No, ali je Francija sposobna biti se z Nemci? ali ima zadosti vojskinega materiala, živega in mrtvega, k vojni osvete? Na to pisatelj odgovarja pritrdilno in njega besedam je treba verovati, kajti, kakor rečeno, knjiga je napisana v vojnem ministerstvu. Podrobni faktični podatki dokazujejo, da francoska armija stoji više od nemške, glede organizacije in glede sestava in pripravljenosti. Obče število ljudij, popolnem izvežbanih v vojnem delu je 2.025.253; iz njih v aktivnej armiji 1.028.789 mož (redna vojska 654.899, aktivna rezerva 373.890), v rezervi 996.464 (teritorialna vojska 426.360 in nje rezerva 570.104 mož). Ako dodamo k temu ostale sile, katere ima praviteljstvo pod roko na slučaj vojne, dobi se poraziteljna vsota 4.108.655 mož, — to je več nego peti del vsega možkega prebivalstva Francije in več nego desetina vsega prebivalstva v obče (cf. Avant la bataille pag. 60—66).

„Vsako leto, zjavlja pisatelj, poučuje se in vrši svojo vojno dolžnost 1.153.423 mož v raznih kategorijah službe. To je prekrasen rezultat in ni države v Evropi, ki bi dajala tako velike žrtve za ohranjenje narodne nezavisnosti, narodovega obstanka, razvitja in ukrepljenja vojnega duha.“ Francoska republika ima štirikrat več vojske, nego „empire“ v predvečer svoje vojne s Prusijo. Tudi razhodi so vzrasli proporcionalno: za vzdrževanje vojske trati se 529.318.425 frankov na leto (po proračunu za 1886 l.) — to je šesti del vsega proračuna republike. Neverjetne vsote določene so za nenavadne vojne potrebe: artilerija sama zahtevala je za svoje obnovenje poslednjih 14 let okoli milijarde s četvrtjo (1.240 milijonov frankov)! V arsenalih se hrani okoli pet milijonov pušk, a topov ima Francija nad 6000! Francoski topovi so boljše sisteme nego topovi Kruppa in Armstronga, kar se je oficijalno potrdilo na natečaju v Belemgradu, ko je Srbija poskušala razne sisteme, ko jej je bilo treba postaviti svojo artilerijo na noge.

Na utrdbe (ukrepljenja) porabljenih je 600 milijonov; tako je na pr. fortifikacija francoske stolice stala sama 58 milijonov frankov! Četrta milijona se je izdalo na ekipacijo armije, 42 na vzdušne balone (aerostate), golobjo pošto itd., brez konca in kraja in vse to — povrhu navadnega proračuna. Francosko vojno brodovje stoji na leto 250 milijonov; v svojej sestavi šteje 384 parobrodov raznih kategorij.

Človek, ki čita te strašne številke, ne veruje svojim očem, ne more se načuditi bogatstvu in delavnosti francoskega naroda, kajti pri vsem tem terjajo i druga ministerstva svoj del, zidajo se bolnice in sirotišnice, kopljejo se kanali, delajo se nove

bilo je vse zaman. Dokler bodem todi, obračalo se mi bode srce na isto stran, kakor oči. Kaj mi pomaga, če je ne vidim in ne govorim z njo: vse polno stvari je okoli mene, kazočih mi jo ali govorečih mi o njej. Vi sami, dragi moji ljudje, vi sami spominajte me na njo. Jedino zdravilo je torej, da idem jako daleč; ukrenol sem že in ne premislil se, nego prosim Vas odpusta.

— Ti! vsklikne brodnik ganen, ti hočeš oditi? Veš li, kaj govoriš, Urban? Ti naju hočeš ostaviti sama, Klavdijo in mene! Toliko malo si li prijazen svojcem?

— Baš narobe treba reči, oča, pravi mladenič vznepen; če bi ne imel toliko nagnenja do Vas in Klavdije, ostal bi tukaj s svojim zlom, ugajajočim mi bolj nego vse drugo; toda čutim, prej ali slej dokipela bi žalost do vrha in potem, Bog ve, kaj bi se zgodilo! Zatorej pustite, da grem drugam iskat miru. Načelnik tam nasproti stoječe ladije me rad vzame za brodarja in jaz sem mu obljudil, da pojdem drevi z njim.

— Možno li? vsklikne Robert prebledel, in ti misliš odpotovati kar tako le samovoljno?

— Oprostite, oča, treba še, da Vi privolite.

ceste, in vender — Francozi ne hodijo po svetu s trebihom za kruhom, kakor sinovi „des mächtigen Reiches“, ki se jim v Bismarckiji tako proketo slabo godi, da morajo pozabljati staro germansko gostoljubnost in poditi iz dežele celo Slovake-piskrovezce, da bi jim ne sneli njih — „erbsenwurst“; sami Nemci pa se pri nas v Rusiji na pr. potikajo povsod in izpolnujo najgrša dela, da bi se preživili: vozijo vodo po hišah, pobirajo cunje in kosti po umazanih ruskih dvoriščih — in — horrible visu — za mesti, kamor Rusi vozijo crknene konje, po birajo kosti, ki so jih obelile staje vran in krokarjev in gladnih psov ter jih prodajajo. Tako daleč Slovani vender nismo še došli, akoravno so nas davili in tlačili iz nezapametnih vremen.

In ti Nemci, govori se v knjigi „Avant la bataille“ — babajo se radi, da so poveljniki sveta. Tudi mi smo bili ravno to do 1870 in v teku nekoliko stoletij. In vender smo bili pobiti. Kajti v resnici ni nepremagljivega naroda. Nemško samohvalstvo, nemška samouverjenost bi se ne poudarjala tako često in tako intenzivno, ko bi Nemci res bili tako mogočni, kakor hote, da bi svet mislil o njih. Mi znamo, kam to pripelje: Jena ni daleč od Rossbacha: v Lotaringiji morebiti je mestece, katerega ime izgledi spomin o Metzi in Sedanu!

Pisatelj se h koncu obrača k Francozom z bojevitim klicem, katerega misel se odlično zaključuje v energičnih besedah Deroulèda: „Francozi morajo umirati, da bi živela Francija!“

Mi Slovani moramo se radovati mogočnosti Francije, tembolj, ker so nam poslednje dni dokazali, kako simpatizuje veliki francoski narod z narodom slovanskim, z Rusijo.

V Franciji je vse rusko zdaj v modi: Francozi hote bliže poznati Rusijo, nje civilizacijo, nje nravi, nje literaturne proizvode. Knjige o Rusiji pojavljajo se v Parizi vsak dan in razkupijo se takoj. Pišó jih Leroix-Bollier, Louis Léger in drugi bolj ali manj izvestni pisatelji. Uče se po ruski vsak dan večje število in v vojnih učiliščih je ruski jezik celo obligaten. Podlistki največjih francoskih časopisov napolnjujejo se s prevodi Dostojevskega, Tolstega, Gogolja, Ščedrina-Saltikova in dr. Da se Francozi ravno tako sočuvstveno vedo proti južnim Slovanom, ni mi treba dokazovati — spise Légerja, čitajte!

Da trepetajo pred novimi javljenji simpatij francoskega naroda k ruskemu Bismarck in njega skledolizi, razumeje se samo po sebi; veličju „reicha“ grozi z zapada Romanstvo, z juga in vzhoda Slovanstvo, in ako z vseh stranij pripro Mihelna, ne morejo ga rešiti glupolični nemški lieutenanti z njih patrijotičnimi, z bato nabasanimi prsi, a še manj njih zavezniki, kateri javkajo na Rusijo, ako le zarenci njih mojster, stari železni kancelar, ki ščuje svoje kužke na „severnega medveda“, znaje, da jih bode medved raztrgal in da on dobi precejšnje koščike v svoj nemški želodec; kajti „nur der deutsche Magen kann ungerechtes Gut vertragen“. Takrat bode politična karta srednje Evrope manj — mozajična. Svoji k svojim!

H koncu naj še omenim, da Paul Deroulède, o katerem govorim više, potuje zdaj po — Rusiji. Nedavno je bil v Odesi in razgovarjal se je tam s

— Jaz nikoli ne, pravi brodnik krepko. Ne sramuješ li se misliti, da bi nas ostavil, ko je reka vsa burna, ko je treba tvojih rok, ko imajo stare moje moči samo tvoje v podporo? Pač vrlo je, ostaviti v najhujšem trenutji ves napor mlademu dekletu in staremu možu? Hočeš li, da se dogodi prevažancem kaka nesreča, opravičujoča most?

— Za Boga! oča, ne govorite mi o tem in ne trudite se, da bi me zadržali, vsklikne Urban s sočutje budočo žalostjo; že jeden mesec neprestano razmišljam o svojem miri. Verjemite mi, bolj je, da Vas ostavim; reko vzbujajoči vihar ni najhujši. Če bi ostal, oča, kdo ve, zahotelo bi se mi . . . mogel bi . . . Oh! v imenu vzveličanja našega, oča, ne zadržujte me!

V črtah, v kretanji in v glasi mladega brodnika bilo je nekako vzbujenje, da je vzrujalo Roberta. Klavdija, že sprva pozorljivo njiju spor opazujoča, približa se. Oči jej prehajajo z Urbana na Roberta, vse sile napenja, da bi razbrala njiju besede iz njih pogledov in gibov. Pri poslednjih besedah bratovih prime ga za ramo in krčevito zaklikne. Brodnik jo pokaže mladeniču.

(Dajje prih.)

sotrudnikom „Odesskago Věstnika“ glede bodočega Slovanstva in Romanstva celo — preveč optimistično, kakor se meni zdi. Zdaj je v Moskvi, kjer mu delajo vse mogoče ovacije. — Deroulède je, kakor rečeno, predsednik „lige patrijotov“, ki šteje v svojej sredini nad 200.000 članov; on je osnoval ligo in vzdrževal s svojimi denarji mnogobrojno občestvo telovadcev in strelcev, ki se bodo vzdignoli na prvi poziv k zaščiti domovine. Deroulède je pisatelj in poet; njega vojaške pesmi se pojo po vsej Franciji; izvrstna je tudi njega drama „Hetman“, katere snov je vzeta iz zgodovine Malorusije.

Krutorogov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. avgusta

Koncem tega meseca začno se mej avstrijsko in ogersko vlado pogajanja zaradi obnovenja avstro-ogerske pogodbe. Ogerska vlada je pisala Dunajski, da bi se sklicala v ta namen pred vsem carinska in trgovska konferenca koncem t. m.

„Pesti Naplo“ piše, da so ogerski vladni krogi preverjeni, da Ogerska dobi zadoščenje v cesarskem lastnoročnem pismu na grofa Pejačevića. Ako bodo v tej zadevi vsprejeli Tiszine predloge, povabili ga bodo tudi najbrž k shodu vladarjev v Gasteinu. Tisza ostane pa na krmilu, če se tudi nasprotno zgodi.

Vnanje države.

Ruski listi pripisujejo pohodu nadvojvode Karola Ludovika velik političen pomen. Misli se, da bode ta pohod utrdil vsaj za nekaj časa dobre odnose mej Avstrijo in Rusijo. „Novoje Vremja“ pričakuje najugodnejše posledice od tega pohoda. Angliji se sedaj ne bode posrečilo nahajskati Avstrije proti Rusiji, da bi potem ribarila v kalnej vodi. V kratkem se snideta Giers in Kalnoky, kar je najboljši dokaz, da Avstrija želi ohraniti prijateljstvo z Rusijo. Pa tudi drugi listi Avstriji prijaznejše pišejo. Sploh se misli, da se bode sedaj odpravila marsikatera nesporazumljenja, ki so navstala mej Rusijo, Avstrijo, Srbijo, Črnogoro in Bolgarijo. S tem se bode izognilo mnogim zmešnjavam. Vendar časniki priporočajo h kratu previdnost, kajti Avstriji ni prav zaupati, posebno, kar se tiče balkanske politike.

Ruski veleposlanik Nelidov ni prinesel sultanu samo carjevega lastnoročnega pisma, ampak mu tudi izročil jako dragoceno darilo od kozuhovine. To kaže, da Rusija želi ohraniti prijateljstvo s Turčijo. Govori se, da Rusija nikakor ne misli posesti Bolgarije, če tudi je car jezen na kneza. V Rusiji so nekda spoznali, da je najbolje, ako pusté, da se stvari v Bolgariji mirno dalje razvijajo. Ako bode knez le Rusiji se po robu postavil, se bode že pozneje podala prilika, odstraniti ga. Rusi želé gotovo prijateljstvo Turčije tudi zatagadelj, ker so v Angliji prišli konservativci na krmilo. Angleški konservativci so sovražni Rusiji in poslednja le previdno postopa, ako si ob pravem času zagotovi prijateljstvo Turčije. V kakej vojni mej Rusijo in Anglijo bi Turčija igrala važno rolo, kajti v njenih rokah so morske ožine.

Srbska skupščina začela je posvetovanja o finančnih zakonih. Izid tega posvetovanja bode odločil vladno usodo. Kako mišljenje vlada mej srbskimi skupščinarji o teh predlogah, se še sedaj ne more vedeti, kajti poročila si nasprotujejo. Vlada si jako prizadeva, da bi dobila večino zase. Od vladne strani se pa že tudi poroča, da bode skupščina vsprejela solni monopol, če tudi ga je zavrgel finančni odsek. Od drugih stranij se pa javlja, da je finančni odsek tako predelal predlogo o posojilu, da Berolinska trgovska družba ne bode mogla pod takimi pogoji preskrbeti posojila, in da je gotovo, da bode skupščina pritrdila vsem nasvetom finančnega odseka. V tem slučaju bi bila ministerska kriza neizogibna. Najbrž se bode vladi posrečilo pregovoriti skupščinarje. Opozicija je jako slaba, ker se je 25 volitev zavrglo, da bi pa naprednjaki se tako odločno uprli vladi, se nam ne zdi prav verojetno. K večjemu zna navstati zopet kaka navidezna ministerska kriza. Opozicija pa sedaj kralju Milanu ne bode šla na led. — Neko novejšo poročilo javlja, da se je posvetovanje o finančnih predlogah zopet odložilo, ko je Garašanin videl, da bodo najbrž zavržene. — Opozicija zahteva, da se hitro razpišejo volitve za one okraje, za katere so bile volitve zavržene. Pa tudi nekaj naprednjakov v tem oziru podpira opozicijo.

V minulem bolgarskem narodnem sebranju je nek rumelijski poslanec vlado interpeloval zastran revizije vzhodnorumelijskega upravitelnika. Ministerski predsednik mu je odgovoril, da bolgarska vlada ne bode dovolila razdelitve uprave. Ko bi se stavila ta zahteva, bode vlada zopet sklicala sebranje. Turško-bolgarska komisija se bode posvetovala le o danji Turčiji, o carinskem vprašanji, nadalje kar se tiče pošt in telegrafov in o pristojbinah. Te izjave je sebranje z veseljem vzelo na znanje. Karavelov je pristavil svojim izjavam, da, če so velevali hotele protestovati proti administrativnemu spojenju, bile bi se morale oglasiti takoj, ko so se dotične na-

redbe razglasile v uradnem listu. Sedaj je prepozno. Sicer so pa razmere v Vzhodni Rumeliji take, da bi bolgarska vlada ne mogla razdeliti uprave, ko bi tudi hotela, kajti buknil bi potem ustanek po vsej deželi.

Danes odpotuje nekda ruski minister vnanjih zadev v inozemstvo, ako se ne bode potovanje zopet odložilo. Povod temu odkladiju je bila baje politika Nemčije. V Peterburgu ne zaupajo več Bismarcku. Nek ruski list vé celo povedati, da se je v Kissingenu mej Avstrijo in Nemčijo sklenila pisana pogodba, ki daje Avstriji popolno akcijsko svobodo na balkanskem poluotoku ter se sme Rusiji upreti, ko bi hotela slednja posesti Bolgarijo. Ako je temu tako, Rusiji trocarska zveza le škoduje, ker jej le veže roke. Sploh se vesti o položaji jako nasprotujejo. Morda bode pohod nadvojvode Karola Ludovika v Peterhof kaj zboljšal položaj. — „Dziennik“ poroča, da je vojno ministerstvo naročilo generalu Gurku, da naj hitro pošlje izkaz o premembah železnic, cest, potov in mostov na Ruskem Poljskem. Dotična poročila morajo že do 1. avgusta st. st. poslati okrajni načelniki generalnemu guvernerstvu. V Moskvi biva nekda več pruskih častnikov, da se priučé ruščini.

Holandska vlada hoče pozabiti nemire v Amsterdamu v to, da bode bolj omejila politično svobodo. Omejiti hoče svobodo zborovanja, zlasti prepovedati tabore pod milim nebom in kolportžo časopisov. Ne ve se pa, ali bodo te reakcionarne naredbe kaj pomagale. Gotovo bi vlada več dos. gla, ko bi razširila volilno pravico, kakor narod želi, kajti s tem bi anarhistom izvila iz rok jedno najboljše sredstvo za agitacije. Toda žalibog skoro vse vlade mislijo, da bodo zatrle anarhizem z reakcionarnimi naredbami, če tudi bi večkrat to ložje dosegle z razširjenjem svobode in zboljšanjem na rodnega blagostanja. — 500 policijskih agentov v Amsterdamu je vsled zadnjih nemirov prosilo, da jih odpuste iz službe. Boje se namreč za svoje življenje.

Na **Španjskem** ni odstopilo vse ministerstvo, ampak samo finančni minister. Povod govori, da je ministerstvo odstopilo, bila je nesklepčnost zadnjega ministerskega sveta, h kateremu večina ministrov ni prišla, izgovarjajoč se z boleznijo. Ministri pa navadno bolehalo, kadar mislijo odstopiti.

Novo **angleško** ministerstvo more se primerjati umirajočemu. Razne okoliščine mu sicer morejo malo podaljšati življenje, a za dolgo nikakor ne. Jako nespretnega moža si je izbral lord Salisbury za vodjo v spodnji zbornici. Lord Churchill je sicer jako nadarjen, a je za to še premlad in preveč buren. Vodji stranke v spodnji zbornici pa treba velike potrpežljivosti. Lord Churchill bode s svojo brezobzirnostjo prouzročil v zbornici razburjenost, ki bode mnogo škodovala vladi. Ker je prejšnji parlament le za šest mesecev dovolil budget, mora Salisbury že jeseni sklicati parlament, ker ne more tega odlašati do februarja. Gladstonovci bodo sicer dovolili Salisburyju budget, a zahtevali bodo jasen vladni program o irskem vprašanju. Tedaj bode pa navstal velik vihar v zbornici in se bode pokazalo, ali res mislijo Hartingtonovci in Chamberlainovci podpirati vlado. Če ne, bode morala vlada razpustiti parlament ali pa zopet odstopiti.

Dopisi.

Iz Podgrada v Istri 3. avgusta. (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) ustanovljena je tudi za naš okraj. Na poziv deželnega poslanca g. Slavoj Jenka prijavilo je svoj pristop 38 rodoljubov in sicer 1 pokrovitelj, 2 ustanovnika, 27 letnikov in 8 podpornikov. Jako lep uspeh za naše razmere! In še lepši bi mogel biti, da ne pogrešamo v vrsti družbenikov imen mož, ki hote veljati za rodoljube.

Včeraj bil je ustanovni zbor, pri katerem je bil celi okraj prav dobro zastopan. Bilo nas je nad dvajset. Predsedoval je g. Benedik, župnik iz Brezovice. Sprejela so se družbena in podružnična pravila nespremenjena, da se predlože ministerstvu. Načelnistvo izbralo se je tako:

G. Anton Rogač, dekan v Hrušici, predsednik; g. Anzelm Zajec, duhovni pomočnik v Hrušici, predsednika namestnik; g. Slavoj Jenko, trgovec v Podgradu, zapisnikar; g. Fran Vajšel, učitelj v Hrušici, blagajnik; g. Iv. Benedik, župnik v Brezovici, in g. Ivan Makarovič, učitelj v Jelšanah, blagajniku namestnik.

Po zborovanju vrstile so se razne napitnice in petje. Posebno naudušeno vsprejeta bila je napitnica pokrovitelju g. vitezu Vicco, ki se je tudi zborovanja udeležil. Živio še mnogo let!

Iz Vipave 3. avgusta. [Izviren dopis.] Kaj naj bi pisal? Dobrega ni veliko, druge stvari teko pa vse v navadnem tiru, kakor po drugem svetu, tako pri nas. Le jedna stvar je letos izstopila iz navadnega tira, in to je vino, Vipavca glavni pridelek. Prodajati ga moramo po najnižji ceni 12 gld. hektoliter, in še za ta kup ni kupca od nobene strani.

Ker ni kupcev, je pa vse polno krčem, v vsaki vasi sta že kar po dve. Da se vino ne more prodati, temu je kriv, kakor se govori, nek gospod, ki je v časniku pisal, da je vino slabo vsled odpadanja listja s trt. Kdo je ta gospod, se za gotovo ne ve, žalostna resnica pa je, da vino ni tako, kakor druga leta. Tako slabo pa vender ni, kakor nekateri kričé. Po nekod palo je listje s trt še le koncem septembra, tam bi torej vino moralo dobro biti. V naši dolini je veliko umnih vinorejcev, ki vina prirejajo po pravilih umnega vinstva; in to tudi nekaj velja, da vino ni po stari šegi pripravljeno. In vender ni ga bilo k nam nobenega Gorenjca, da še celo v bližnji Sežani toči se izključno tuje vino po jako visoki ceni, kakor je že ondi navada, da je vse ne navadno drago. V Vipavi dobili bi vina po 12 gld., tam ga plačujejo po 24 gld. hektoliter, da le ni Vipavec. Boljši se jim zdi tuje vino, če je tudi le umetno narejena zavrenka. Pripoveduje se, da se toči Vipavsko vino na Pivki ali kje drugej, da ga ljudje nečejo piti, če vedo, da je Vipavec, če pa ne vedo, ga pa celo hvalijo.

To je jasen dokaz, da imajo po drugih krajih neko mržjo, da namesto nas, rajši tujce podpirajo, kakor da bi mi ne bili deželani in Slovenci. Spodobilo bi se, da bi nas bolj podpirali in kupovali naše vino, kakor nekaj. V vasi Goče ga je še zdaj nad 70 sodov, jako žalostno, ako se pomisli, da ta vas izključno ob vinskem pridelku živi. Če božja roka ne odvzame šibe, ki jo je lani z nesrečno strupeno roso (peronospora) na nas položila, ne vem kaj bo. S strahom in trepetom pričakujemo, bode li zopet palo listje s trt, ali ne. Nekateri ga z apnom škrope, da bi ne odpalo, Bog daj, da bi pomagalo. Sploh se čuje zdihovanje, da če pojde več let tako, bode ob vse trte. Strupena rosa je še hujša nego trtna uš in ako se bode bolezen ponavljala, zavlada bode v Vipavi strašno ubožstvo, kakršnega še ni bilo. Že sedaj se nam hudo godi, a če bolezen ne odjenja, bode v bodoče še huje, ljudje ne bodo mogli več težkih davkov plačevati, in stiske bodo prišle, grozne stiske, da jih najstarejši ljudje ne pomnijo.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 3. avgusta.

Predseduje župan Grasselli. Navzočnih je 20 odbornikov. Overovateljema zapisnika imenuje župan mestna odbornika Gebo in Trtnika. Župan naznanja, da je pokojni Martin Hočev var volil otroški bolnici 1200 gld. z izrecnim določilom, da ko bi bolnica kdaj nehala, da pripade kapital, od katerega je porabili le obresti, ubožnemu zavodu Ljubljanskemu. Glavno mesto Gradec doposlalo je računski zaključek za l. 1885 in inventar svojega premoženja.

Kot zastopnik mestnega odbora v društvo za zgradbo delavskih stanovanj v Ljubljani izvoli se po nasvetu dr. viteza Bleiweis-Trsteniškega jednoglasno per aclamationem mestni odbornik Gogola, kateri izjavlja, da mu bode stanje v tem društvu teško, a da volitev prevzame.

V imenu personalnega in pravnega odseka poroča mestni odbornik Ludovik Ravnihar o zapuščinski obravnavi po Mariji Rožančevi. Zapuščina iznaša skupno do 1600 gld. Glede te zapuščine se je sprva trdilo, da so dobrodelni zavodi v Ljubljani glavni dediči, pozneje pa se je doznalo, da oporoka ni popolnem jasna, torej bi se morala začeti pravda. Da se izogne dvomljivi pravdi, naj se vzame ponujanih 500 gld., ostalo pa prepusti postavnim dedičem. Mestni zbor temu nasvetu s pristavkom pri-rdi, da se o tem izreče tudi po mestnem magistratu pozvani pravni zastopnik.

Odbornik Ludovik Ravnihar poročal je potem o naznanilu poveljništva prostovoljne požarne brambe o volitvi novega odbora, katero se je vzelo brez opomnje na znanje. (Veliko smeja je bilo, ko sta se čitali imeni Prusov Drelseja in Rüttinga z mogočno donečima naslovoma „adjutantov“, in to v prostovoljni požarni brambi Ljubljanski, katere člani so večinoma Slovenci. „Adjutanta“ Rütting in Drelse, oba iz „rajha“ pa vender na prve gosli godeta. Pač žalostne razmere! Opomba poročevalca.)

Podžupan Vaso Petričič poročal je v imenu finančnega odseka, o mestnih blagajnic škontrirani, ki se je vršilo zadnje dni preteklega meseca. Poročevalec naznanja, da je našla dotična komisija vse v najlepšem redu, a da bi bilo želeto, da se uvede instrukcija za blagajnico, katera je g. županu pred-

ložena, da se v mestni blagajnici in pri sodelujočih uradih uvedo stalno urejene razmere. Poročilo in želja o uravnavi mestne blagajnice vzame se na znanje.

Podžupan Vaso Petričič poroča v imenu finančnega odseka o pozivu na nabiranje prostovoljnih denarnih doneskov za pokojnega maršala Radeckega spomenik. Poročevalec spominja na dotični oklic nadvojvode Albrechta in potem v obširnem govoru opisuje maršala Radeckega zasluge in poudarja dolžnost, da se temu slavnemu prvoboritelju za državno idejo postavi dostojen spomenik, zlasti sedaj, ko se od gotove strani ruje in ščujeje proti celokupnosti Avstrije in proti naši slavni vojski. Druga mesta so že poklonila primerne vsote, torej tudi Ljubljana, katere častni član je bil Radecki, ne sme zaostati. Poročevalec v imenu finančnega odseka torej predlaga:

1. Ljubljanska mestna občina subskribira za spomenik pokojnemu maršalu Radeckemu na Dunaji petsto goldinarjev s gaslom:

„Prestolnica vojvodine Kranjske svojemu bivšemu častnemu meščanu.“

2. Magistratu se naroča, da prične nemudoma po vseh domačih časnikih javno subskribicijo v to svrhu v zmislu dopisa c. kr. deželne vlade, in da dotične darove po mestni blagajnici od strank vsprejema.

Oba predloga vsprejmeta se jednoglasno brez razgovora z dobroklci.

Poročilo finančnega odseka o pozivu na subskripcijo prioritetnih obligacijonov za Ljubljansko-Kamniško železnico se na predlog odbornika Hribar-ja odstavi z dnevnega reda.

Dr. Stare poroča v imenu finančnega odseka o kranjskega deželnega odbora kupni ponudbi glede treh mestnih parcel poleg prisilne delavnice. Poročevalec pravi, da je mestni zbor že sklenil, da proda mestne parcele okrog prisilne delavnice ležeče, a le vse skupaj za določeno ceno, nikakor pa ne posamičnih parcel. Nasvetuje torej, da se ponudba deželnega odbora ne vsprejme. Mestni zbor brez ugovora pritrdi.

Podžupan Vaso Petričič poroča o dovoljenji kredita do 6000 gld. za stroške pri gradnji podaljšanega obrežnega zidu pod Hradeckega mostom. Kredit se dovoli iz mestnega loterijskega posojila proti 5% obrestim.

O oddaji mestnega lova poroča odbornik Gogola. K javni dražbi prišel je jedino le c. kr. umirovljeni geometer Ivan Vesel, ki je za lov ponudil 300 gld. Ker ni drugega ponudnika in ni pričakovati boljšega uspeha pri novi dražbi, nasvetuje, da se dražba odobri in mestni lov za 3 leta odda g. Ivanu Veselu. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnja številka našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnistvo zaradi dopisa „Od beneške meje“, ki nam ga je bil poslal „gorski nihilist.“ Današnjemu listu dali smo dve strani priloge.

— (Kranjski deželni šolski svet) je sklenil, prositi naučno ministerstvo, da naj za Kranjsko ne poviša ukovine (šolnine) za srednje šole.

— (Imenovanje.) Gosp. Fran Carli, davkarski nadzornik v Poreči, imenovan je višjim davkorskim nadzornikom za Primorsko s sedežem v Kopru.

— (Premeščenje.) Gosp. Primož Ušeničnik, nadučitelj v Šiški, premeščen je na Ig, v Šiško pa pride z Iga nadučitelj g. Govekar.

— (Umr) je g. Ivan Svet, župnik v Ricmanjih, za kolero. Blagemu pokojniku bodi zemljica lahka!

— (Umr) je dne 31. julija po tridnevnej bolezni sedmošolec Ignacij Štupica, bivajoč na počitnicah pri svojih roditeljih v Danah pri Ribnici. Pogreb bil je v nedeljo in pevci zapeli so mu dve nagrobnici. Lahka mu zemljica!

— (Pisateljsko podporno društvo) izleti v nedeljo, 8. t. m. v Velče in odbor vabi na izlet vse gg. društvenike in tudi vse druge rodoljube, ki se marajo pridružiti društvu. Ker bode to letos poslednji poletni izlet, računati se na prav mnogobrojno udeležitev. Udeleževalci izleta odpeljejo se ob 3. uri popoldne s poštnim vlakom v Zalog in pojdejo od ondod peš v Velče. V Ljubljano se pripeljemo ob 10. uri zvečer.

— (Posnemanja vredno.) Gosp. dr. P. Turner pristopil je družbi sv. Cirila in Metoda

kot pokrovitelj z doneskom 100 gld. in „Pisatelj-skemu društvu“ kot ustanovnik 50 gld. Iz pisma, s katerim je g. dr. Turner poslal doneske blagajniku družbe sv. Cirila in Metoda, naj posnamemo sledeče besede: „Nam maloštevilnim in ubogim Slovincem je pač težavna konkurencija z enakimi društvi sovražnih nam velikih in premožnih narodov, vendar tolažiti se moremo z žrtvo svetopisemske udove: mi siromaki darujemo za sveto našo stvar vse, kar premoremo, torej mnogo, mnogo več, nego oni oholi bogataši za naše pogubljenje, — upajmo torej v tej razmeri za naše težavne napore tudi mnogo, mnogo več blagoslova! — In res, težavne žrtve malega slovenskega naroda se vkljub preklinjanju njegovih nasprotnikov ipak vidno blagoslovljajo. Slovenski narod napreduje vkljub vsem ustavljajočim se mu zaviram, kar mora vsakterega rodoljuba pač najbolj buditi, da pa svojih močeh še k boljšemu napredku pripomaga.“ — Naj bi te besede v tujini živečega rodoljuba budile tiste naše rodoljube, kateri bi lahko stopili v vrsto pokroviteljev družbe sv. Cirila in Metoda, katerih imen pa še pogrešamo.

— (Anton vitez Vicco) ki je postal pokrovitelj Podgrajski podružnici sv. Cirila in Metoda, je Slovincem jako prijazen. S ponosom rad podarja, da je rojen v slovenski Tržaški okolici. Za sodnijski okraj svojega bivališča naroči vsako leto preko 60 iztisov „Edinosti“; oziroma „Naše Sloge“; tako, da vsaka vas dobiva svoj list. „Jaz živim že 20 let v Slovenskem Podgradu, torej je moja dolžnost podpirati Slovence“, tako vrli mož, vitez Vicco, govori.

— (Deželni zdravstveni svet kranjski) odločil je 1200 gold. zdravniku, ki pojde v inozemstvo študirat bakterije, in sicer se je zdravstveni svet po predlogu Keesbacherjevem izrekel za Berolin, dasi bi mi mislili, da bi v tej zadevi bolj ugajal Pariz. V Pariz so že od vseh strani romali veččaki k slavnemu Pasteurju, le naša dežela se še ni ganila. Ako Keesbacherju Pariz ni dišal in ako on gravituje le v Berolin, naj bi drugi gg. člani potegnili se za to, da dotični zdravnik potuje v Pariz in ondi prouči bakterije in slavnega Pasteurja metodo proti steklini. Gosp. Keesbacher pa bi se bil pri tej priliki kot zdravnik vendar moral spominjati nemškega pravila: „Man geht zum Schmied, und nicht zum Schmied!“

— („Nemška surovost.“) Ni davno, kar je opoldne v „Zvezdi“ tevtonsk purš, sin tukajšnjega po imenu slovenskega moža, mirno sedečega dijaka s palico tako udaril, da ga je težko ranil. Organi javnega redarstva so morali vročokrvnega mladeniča v ječo spraviti. Epilog se bode morda pri sodnji vršil. — Tudi na Bledu, kakor se nam od tam poroča, se je kaj enakega pripetilo. Nemški purši, sinovi tukajšnje velikotevtonske obitelji, so sinoči vznemirjali Dunajske goste v vili Tönnies; kričali so: „Saujud! komm herab, dass wir dich erschlagen, komm herab, wenn du Courage hast,“ in so s tem v mirni noči v strah spravili tujce, ki uživajo mirno lepoto Bleškega kraja in dobroto slovenskega gostoljubja. — Tudi ta stvar končala se bode pri sodnji. — Kaj k temu pravi „Wochenblatt“? Morda bode tako postopanje njegovih privržencev tujce v deželo privleklo?

— (Samomor.) Včeraj zjutraj ob 3. uri zastrupil se je deželnega odbora uradnik Herman Toman s karbolno kislino. Povod samomoru bila je menda smrt soproge in za davico umrlega otroka, največ pa neugodne gmotne razmere. Toman ostavil je petero otrok — sirot.

— (Znani dr. Hinković) izstopil je iz kluba stranke prava. „Hrvatska“ to naznanja brez vsake opomnje.

— (S Ptuija) dne 3. avgusta: Namesto umrlega dr. Gregoriča izvoljen je gospod dr. Fran Jurtela v ravnateljstvo „Hranilnega in posojilnega društva v Ptuiju, in je ta sprememba že registrovana.

— (Z Dunaja) se brzojavlja, da je belgijska družba, na čelu jej podjetnika Noel in Courtois, pri trgovinskem ministerstvu prosila za predkoncesijo za lokalno železnico s Slatine čez Poljčane v Spodnji Dravbreg in za postransko železnico iz Vitanja v Celje. Mejnarodna banka v Luksemburgu prevzame finansiranje.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Šempasu) bode imela dne 8. avgusta ob 9. uri zjutraj svoj občni zbor. Dnevni red tega zborovanja je sledeči. 1. Nagovor; 2. Prečitane in odobrenje

dotičnih pravil; 3. Volitev načelnštva; 4. Pregledovanje računa; 5. Pobiranje ustanovnine in letnine; 6. Posamični nasveti; 7. Volitev podružničnega zastopnika.

— (Kako spoštujejo Lahoni avstrijsko zastavo.) List „L' Istria“ se v nekem članku jezi čez Lindarce, češ, da vedno in vedno razstavljajo neke zastave, mej drugim piše v tej zadevi: „Il forestiero che giunge colla ferrovia e che vede quelle insulanti bandiere“ itd. (Tujec, kateri se pripelje z železnico in vidi tiste psovalne zastave...) In kake zastave imajo v Lindaru, in katere razobešajo ob nedeljah? črno-rumene cesarske in pa avstro-ogerske zastave! Torej tudi te že prisedajo istrskim Lahonom. In kaj vse smejo pisati in delati ti istrski Iredentaši. „Edinost“.

— (Volitve v cestne odbore.) V Senožečah bil je izvoljen prvomestnikom g. Zelen Josip, njegovim namestnikom g. Suša Fran, v Postojini prvomestnikom c. kr. okrajni glavar g. vit. Schwarz, namestnikom g. Dekleva Leopold. Za Žužemberški okraj se je prva volitev kot nezakonita ovrgla in druga razpisala.

— (Županstvo v Sežani) nam naznanja: Visoko c. kr. namestništvo v Trstu je mesečne sejme v Sežani začasno ustavilo.

— (O koleri) na Primorskem dobili smo naslednje vesti: V Ricmanjih jih je do 2. avgusta 22 zbolelo, izmed teh 9 umrlo. (Ricmanje ima nad 600 prebivalcev, sedaj pa je ondi še nad 150 železniških delavcev.) — V Sočergi (130 prebivalcev), jih 20 za kolero zbolelo, 10 ozdravelo, 5 umrlo. — V Plaminu v zadnjih 24 urah 6 novih slučajev, izmed obolelih dva umrla. — V morskih toplicah v Gradu zbolel gost, ki je došel iz Vidma, simptomi kakor pri koleri. Mej topličarji velik strah, mnogo jih je odpotovalo. — Okolu Reke v 4 vaseh posamični slučaj kolere, ki se je kakor iz teh podatkov razvidno, raztrosila po vsej Istri.

— (V Št. Petru na Krasu) se je vendar tudi ustanovila opazovalna postaja za potovalce. Bil je pa tudi že skrajni čas, če morebiti ne celo prepozno. Gosp. Sauran iz Radovljice pojde kot zdravnik tjakaj. Da se je pa napravila ta postaja, to je pripisovati le inicijativi ministerstva, nikakor pa ne našemu zdravstvenemu referentu dr. Keesbacherju, ki se je protivil, da bi se v Št. Petru napravila zaporna postaja.

— (Na Hrvatskem) kolera močno napreduje. Po uradnem razkazu jih je doslej na Reki 145 zbolelo, 80 umrlo; na Sušaku 5 zbolelo 1 umrl; v Grobniku 2 zbolela, 2 umrla; v Jelenji 7 zbolelo 2 umrla; v Škrljevem 1 zbolel; v Lukeži 6 zbolelo, 1 umrl; v Hreljinu 3 zboleli; v Breznici 7 zbolelo, 4 umrli. Razen teh so deloma okuženi že tudi Potki Lovac, Ogulin, Brod, Lovac, Vinkovce. Vsega vkupe jih je 195 zbolelo, 98 umrlo.

— (Mej kaznenci), katerim je presvetli cesar ostalo kazen odpustil, jih je v Kopru 10, v Gradiški 4, v Ljubljani 4, v Gradci 14, v ženski kaznilnici v Begunjah 4.

— (Letno poročilo čveterorazredne ljudske šole v Vipavi) omenja v šolski kroniki spominski plošči, ki sta se uzidali v šolsko poslopje v spomin Juriju Grabrijanu in Štefanu Kocijančiču ter navaja vse člane deželnega šolskega sveta, okrajnega šolskega sveta in krajnega šolskega sveta. Koncem šolskega leta bilo je v vseh 4 razredih 154 dečkov, 111 deklic, vkupe 265 otrok, katere so poučevali gg. Kaspar Gasperin, nadučitelj in šolski vodja, Feliks Knific, beneficijant, Andrej Perne in Alojzij Lavrenčič učitelja in Izabela plem. Födransperg, začasna učiteljica. Kmetijskega pouka udeleževalo se je 55 učencev po 2 uri na teden. Prihodnje šolsko leto prične dne 17. septembra.

— (Vabilo*) k slavnosti, katero priredi „Slovensko pevsko društvo“ v nedeljo 15. avgusta t. l. v Ptuiju. — A. Vspored za II. veliki zbor, ki bode ob 11. uri predpoldan v veliki dvorani Ptuijske čitalnice. I. Pozdrav in nagovor predsednika. — II. Poročilo tajnika. — III. Poročilo blagajnika. — IV. Poročilo računskih preglednikov. — V. Volitev a) predsednika in odbora; b) računskih preglednikov. — VI. Razni nasveti. — B. Vspored „pevskega zbora“ s sodelovanjem polnoštevilne godbe c. kr. 47. pešpolka baron pl. Beck pod vodstvom c. kr. kapelnika J. F. Wagnerja na vrtu oo. Minoritov v Ptuiju. — 1. Flotow: Overtura k operi „Martha“, svira vojaška godba. — 2. D. Jenko: „Naprej“, moški zbor. — 3. Loeschhorn: Večerna pesen za

*) Vsi slovenski listi so prošeni za ponatis tega vabila.

godbo na lok, svira vojaška godba. — 4. dr. G. Ipavec: a) Slovenska dežela, b) Pod lipo, mešana zbor. — 5. Šebek: Bulgarski plesi, svira vojaška godba. — 6. Nessler: Napev iz opere „Der Trompeter von Säkkingen“, solo za rog s spremljevanjem orkestra. — 7. A. Nedved: „Moj dom“, moški zbor. — 8. J. Strauss: Potpourri iz operete „Der Zigeunerbaron“, za orkester priredil J. F. Wagner. — 9. A. Foerster: „Ave Marija“, iz operete Gorenjski slavček, mešani zbor s spremljevanjem orkestra. — 10. Hodoušek: „Sousedská čtverilka“, svira vojaška godba. — 11. dr. Benj. Ipavec: „Kdo je mar?“ Veliki moški zbor s samospevi za tenor, bariton, bas in spremljevanjem orkestra. — Začetek točno ob 4. uri popoldan. — Ustopnina: a) za neude 1 gld., b) podpirajoče ude 50 kr., c) izvršujoči udi prosti, e) kmeti 30 kr. od osebe. — Ustop imajo p. n. čast. udje, povabljeni in upeljeni gostje. — C. Po koncertu prosta zabava v Narodnem domu s petjem, godbo in plesom. — Pri prosti zabavi nastopijo posamezna pevska društva in svira vojaška godba. V Ptuiju 1. avgusta 1886. Odbor.

— (Izvrševanje razsodb avstro-ogerskih civilnih sodnij v Rumuniji.) C. kr. konzulat v Jassyi dobiva večkrat od obrtnikov iz Avstrije in tudi od njihovih odvetnikov prošnje, naj bi prevzel njih zastopstvo v civilnih prepirnih zadevah, toda po rumunskih zakonih morejo zastopstvo strank pred kr. rumunskimi sodniji prevzeti samo za to pravico imejoči odvetniki. Konzulatu torej ob takih prilikah ne preostaje drugega, nego da tako prošnjo načelno odbije, ali pa, da naznani stranki zastopnika izmed tamošnjih odvetnikov, kateri so razen rumunščine, večji tudi nemščine in francoščine v pismu in govoru. Ti odvetniki so: G. Macri (francoski), S. Goldenthal (nemški, francoski), P. Missir (nemški, francoski), J. Vivoschi (nemški, francoski), Xenopulo (nemški, francoski), E. Maslām (nemški, francoski), Roju (francoski), A. Buiuciu (nemški, francoski), N. Dragici (francoski), C. Catānescu (nemški, francoski). Napominani konzulat omenja dalje, da morajo biti pooblastila strank za tamošnje odvetnike pisana v rumunščini ter legalizovana od rumunskega poslanštva ali konzulata v Avstriji. Priporoča se nadalje še posebno, da stranke neposredno dopisujejo dotičnim odvetnikom, da ne gubijo po nepotrebnem časa. Stroški za legalizovanje listine po rumunskem glavnem konzulatu na Dunaji znašajo 2 gld. 45 kr. Večkrat se tudi stori napaka, da se prošnje za izvršbo razsodb tukajšnjih sodnij proti strankam v Rumuniji pošiljajo po c. k. konzulatih, mestu po diplomatskem potu do kompetentnih rumunskih sodnij. Ne redko dopošiljajo se prošnje za eksekucijo naravnost, in večkrat v napačni obliki do c. kr. konzulata; konzulat more storiti samo dvoje; ali jih po diplomatskem posredovanju poslati poslanstvu v Bukurešt ali pa jih zaradi posebne pomanjkljivosti vrniti strankam. Potrebno je tudi, da si oni, ki želi izvršbo razsodbe proti rumunski stranki, izvoli v Rumuniji pooblaščenca, če tudi ne izmed odvetnikov, da si mora, če treba, postaviti posebno pooblaščenca izmed odvetnikov za zastopnika pred sodnijo, če nastanejo prepiri. Večkrat se zgodi, da rumunska sodnija dovoli izvršbo, vendar se ta ne prične, ker se stranka ne oglasi. Mnogo drugih uzrokov je še za to, da si stranka postavi pooblaščenca, oziroma zastopnika pred rumunskimi sodniji, katere pa naštevati bi bilo preobširno.

— (V Kranjsko hranilnico) uložilo je meseca julija 1889 strank 551.568 gld., izplačalo se je 2099 strankam 472.547 gld. 3 kr.

— (Posojilnica v Mariboru) imela je meseca julija 48.361 gld. 89 kr. dohodkov, 44.450 gld. 46 kr. izdatkov, torej 92.812 gld. 45 kr. ukupnega prometa.

— (Sprememba semnje.) C. kr. deželna vlada je občini Gora (političnega okraja Kočevje) dovolila, da se na prvi ponedeljek po 5. avgustu določeni semenj z živino in blagom na Gori sme predstaviti za bodoče na 5. dan avgusta vsakega leta, ali, če je ta dan nedelja ali praznik, na prihodnji delavnik, in občini Studenec (političnega okraja Krško), da se na 20. dan junija določeni semenj z živino in blagom v Rovinjskih hribih sme predstaviti za bodoče na 19. dan junija vsakega leta, ali, če je ta dan nedelja ali praznik, na prihodnji delavnik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 4. avgusta. Od včeraj do danes opoldne tukaj 7 oseb za kolero zbolelo, 4 umrlo.

Ischl 4. avgusta. Ministerski predsednik Tisza semkaj dospel in nastanil se v hotelu Elizabet.

Levov 4. avgusta. Včeraj ob 3. uri popoldne v Ulanovu v desetih minutah 200 hiš pogorelo. 400 rodbin brez strehe in brez živeža. Grof in grofica Hompeš dala sta bednim pogorelcem takoj 500 gld. in 500 hlebov kruha.

Pariz 4. avgusta. Vojni minister Boulanger priznava, da so zadnja objavljena pisma pristna. Ko je bil prisiljen, odločiti se za svojega prejšnjega šefa, ali pa za republiko, ostal je republiku zvest. Ko bi prijatelji vojvode Aumalskega od besed k dejanju prestopili, storil bi energično svojo dolžnost.

Berolin 4. avgusta. Kitajski poslanik odpotoval v Peterburg.

Carigrad 4. avgusta. Ko se je veliki vezir pripeljal pod Porto, ustrelil je nekdo trikrat nanj, ne da bi ga bil zadel. Zlodejca, ki je nedavno pravdo izgubil, so prijeli.

Reka 3. avgusta. V zadnjih 24 urah 2 za kolero zbolela, 3 umrli.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

IX. G. zbor. svetnik Pakič poroča o prošnji občine Srednja Vas za dovoljenje dveh sejmov z živino in blagom v vasi Kovlerji. Ker ima občina Srednja Vas že dva sejma z živino in blagom, ker je v bližnjem mestu Kočevje na leto 9 sejmov z živino in blagom, v neprostranem sodnem okraju Kočevskem pa 7 živinskih in 31 sejmov z živino in blagom, ni iz gospodarstvenih oziroma nobene potrebe, naj bi se število sejmov pomnožilo. Z oziroma na to in ker so se opravile občine tudi izrekle proti pomnožitvi sejmov, predlaga odsek: Slavna zbornica naj se izreče proti prošnji.

Predlog se vsprejme.

X. G. zbor. svetnik J. Žitnik poroča o prošnji dveh obrtnikov, naj bi smela obrt brez postavnih svedočev nastopiti in samosvojno izvrševati, ker sta oba obrtnika dokazala, da sta že dalj časa samosvojno izvrševala dotični obrt in bi ga zopet rada zvrševala in njihovi prošnji podpirata tudi okr. glavarstvi, odsek z ozirom na trg, ministerstva ukaz z dne 14. januarja 1884, št. 4698, ex 1883 predlaga:

Slavna zbornica naj izvoli predležeči prošnji pri vis c. kr. deželni vladi priporočati.

Predlog se vsprejme.

XI. G. zbor. predsednik poroča o dopisu orientalskega muzeja na Dunaji z dne 13. febr. 1886. Dopis slove: Vprašanje o prestružbi orientalskega muzeja v splošen trgovski muzej je že dlje časa vodstvo zavoda temeljito pretresovalo. Potrjen v tem prizadevanji bil je ravnateljski svet po splošnem propadanju trgovine, katero sili vse kulturne narode, misliti na to, kako bi se dala trgovini in prometu nova krepka pobuda. Iz tega uzroka je ravnateljski svet sklenil, s tem predmetom pobliže se baviti ter je ravnatelju naročil, naj predloži nasvete, kako bi se mogel izvesti označen načrt.

Ti nasveti so se izrazili v programu, katerega jo ravnateljski svet vsprejel in ga Nj. ces. visokost prevzvišeni gospod nadvojvoda Karol Ludovik, muzeja pokrovitelj, odobrili.

Z ozirom na visok pomen nameravanega čina za domačo obrtnijo in našo trgovino, izvolil je v ta namen prevzvišeni pokrovitelj sklicati anketo, katero bo slovesno otvoril Nj. cesarska visokost sam.

Naloga te ankete ima biti, da ravnateljskemu svetu muzeja naznanja vse one želje, katere se prikazujejo v najbolj udeleženi krogih glede oživitvenja trgovinskega muzeja. Podlaga tem posvetovanjem bode omenjeni program in se bodo tudi primerno uvaževala ona mnenja z ozirom na organizacijo bodočega zavoda in sredstva v prospeh trgovine z inozemstvom, katera nameravajo razširjenje in zboljšanje tega programa.

Usojamo se slavno predsedstvo trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani povabiti, da pošlje delegirance k tej enketi, katera se slovesno otvori dne 25. februarja ob 11. uri dopoldne v sednici dolnje-avstrijske trgovinske in obrtne zbornice, I. Wipplingerstrasse št. 34.

Gospod zbornični predsednik izjavi konečno, da se g. zbor. svetnik Ivan Baumgartner kot poslanec zbornice udeleži te ankete. Predsednik je to že naznanil orientalskemu muzeju.

Zbornica vzela je to vest z živahnim odobravanjem v znanje.

XII. G. zbornični predsednik, Josip Kušar, nadalje naznanja, da je g. zbornični svetnik, Karol Luckmann, kot poslanec trgovinske zbornice odpotoval k enketi, katera se je pričela dne 23. febr. 1886 ob 10. uri dopoldne na Dunaji. Tej enketi je namen, posvetovati se o državnoželezniškega sveta sklepu, katerega je sklenil v seji dne 26. okt. 1885 in kateri slove:

„Visoka vlada se naprosi, da dela na to, da se

pri lokalnem in avstro-ogerskem prometu tarifi za moko in žito tako uravnajo, da se odpravijo pritožbe raznih posestnikov mlinov; skliče naj se iz onih kronovin, kjer se vrši ta obrt, anketa strokovnjakov, da se posvetuje o uravnavi tarifov z ozirom

na uplivanje na mlinarsko obrt; v to anketo naj se pokličejo tudi zastopniki udeleženi železnice in člani državnoželezniškega sveta.“

Zbornica vzame to naznanilo z velikim zadovoljstvom v znanje. (Dalje prih.)

Posojilnica v Celji

imela je od 1. januarja do 31. julija 1886 prometa 372.647 gld. 07 kr., in sicer:

Prejemkov	gld.	kr.	Izdatkov	gld.	kr.
Vrtna posojila	23385	60	Dana posojila	73895	10
Uložene hranilne ulege	125060	13	Izplačane hranilne ulege	61490	51
Prejete obresti od dolžnikov	9714	87	Obresti hranilnih ulog	1017	48
Pristojbine za upravo	672	98	Upravni stroški	883	26
Deleži glavni 2000 gld. — kr.			Izplačani deleži	73	—
Deleži upravniki 2789 — —	4789	—	Izplačana dividenda	186	45
Ustopenina	360	—	Vrtna izposojila	8620	—
Posebna rezerva	712	76	Obresti za izposojila	500	30
Izposojila zadruge	1420	—	Pri drugih zavodih se naloži (hranilnice)	43000	—
Vzdigneni naloženi denar pri drugih zavodih:			Nagrada	218	50
Kapital	13000	—	Razni	9	50
Obresti	146	18	Za dobre namene	100	—
Prehodni zneski	15	—	Prehodni	29	30
Razni dohodki	33	82	Vrtna obresti	1	83
Prodane vrednostne listine:			Neposredne pristojbine	186	20
Kapital	2572	50	V pošto hranilnico (ček)	430	—
Obresti	110	80	Tožbeni in eksekutivni stroški	12	—
Gotovina s 1. januarjem 1886	266	02	Gotovina 31. julija 1886	606	23
	191259	66		191259	66

Stanje 31. julija 1886:

Posojila, dana 1035 zadružnikom 294.813 gld. 66 kr.

Mej tem drugim posojilnicam po 5 1/2 % 23.300 gld. — kr.

Gotovine 31. julija 1886 v blagajnici 606 „ 23 „

Pri drugih zavodih naloženi denar, namreč v hranilnici 50.010 „ — „

Rezervni fond, in sicer skupni, do 31. julija 1886:

10.846 gld. 48 kr.

Glavni in opravljeni deleži od 1092

zadružnikov 16.438 gld. — kr.

Hranilnih ulog od 660 uložnikov 308.693 „ 44 „

Izposojila zadruge — „ — „

Poziv vodstvom ljudskih šol, oziroma krajnim šolskim svetom.

Visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo dovolilo je na podlagi odloka z dne 25. junija t. l., št. 8351, v podporo šolskim vrtom na Kranjskem 300 gld., kojo svoto razdelil bode podpisani odbor vodstvom ljudskih šol, oziroma krajnim šolskim svetom, kateri v svoji prošnji dokažejo potrebo podpore, k čemu jih podpisani odbor s tem pozivlja. Dana podpora sme se porabiti jedino le za zboljšanje oziroma ustanovitev šolskega vrta, ter bode podpisani odbor v svojem času zahteval dokumentovan izkaz o porabi prejete podpore.

Prošnje za podporo uložiti je zadnji čas do 23. avgusta t. l. podpisane odboru.

Prošnjam za podporo v namen zboljšanja že obstoječega vrta je pridjati priprost načrt vrta, risan v merilu 1:100, iz katerega je razviden sedanj stan vrta iz različnih kultur. Podpisati je tudi na čin, katerega se učitelj pri obdelovanju vrta drži.

Prošnjam za podporo v namen ustanovitve novega šolskega vrta je pa dodati dokaz, da je učitelj, ki bode vrt imel v oskrbi, zmožen praktično izvrševati šolsko vrtnarstvo.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko.

V Ljubljani 3. avgusta 1886.

Gustav grof Thurn m. p.,

predsednik.

Gustav Pirc m. p.,

tajnik.

Poslano.*)

Gg. mesarjem: Fran Štrukelj, Fran Slovša, Janez Kopač in Josip Črne (na Ocvirka se ne ozirava).

Iz Vašega poslanega v sobotni številki „Slov. Naroda“ sva razvidela, da najinega „Poslanega“ v 168 šte. napominjanega lista niste razumeli. Najino „Poslano“ je bilo le proti temu, da v klavnici kar mrgoli muh, kakor Vi faktično v Vaši ulogi pravite, torej le proti Vašim izmišljenim in neopravičnim trditvam. To pa še ni bila nikakršna obsodba Vaše uloge. Nama je dobro znano, da ima v tej zadevi le visoko ministerstvo razsojevati; šele potem prideva midva na vrsto kot organa „zadnje“ instance, kakor naju Vi v „Poslanem“ nazivate in za katero čast se Vam tudi srčno zahvaljujemo. Torej le hitro v avdijenco k nama, ker drugače prošnja ne bo ugodno rešena.

Da imate pravico peticionirati, tega Vam nikdo oporekal ni, a gotovo ni prav od Vas, da ulogo z izmišljenimi in pretiranimi trditvami podpirate.

Opomnja, da ste davkoplačevalci, kakor, da bi drugi ne bili, da sva iz Vaših (sic!) davkov plačana, je že tako smešna, da ne rečeva družega kakor: Oj ti šmentana vročina, kaj vse skuhaš v možganih teh gospodov.

Humoristika v najinem „Poslanem“ Vam tudi ne ugaja, a za Boga, kdo pa bode resno mislil, ako sami tako nepremišljeno pišete in ne premislite, da s tem le sebi škodujete, ko trdite, da je Vaše meso polno črvov.

Zakaj da bi se črvi ravno od sobote do ponedeljka v mesu tako zaredili, je nama kakor

*) Za objavljenja pod to rubriko odklanja uredništvo odgovornost.

vsakemu družemu neumljivo. Zakaj v drugih dnevih ne? Kako meso pa prodajajo mesarji v četrtek, petek ali soboto, ako so v ponedeljek ali pa torek klali, in kako tisti, ki samo jedenkrat ali dvakrat na teden koljejo? Morda same črve!?

Ako pa Vaše meso „kar mrgoli črvov“, je to Vaša krivda, kar še jedenkrat poudarjamo, in, ako pride še toliko komisij, prepričana sva, da se bodo vse jednoglasno izrekle, da je le dotičnih mesarjev malomarnost in neznanje o ravnanju z mesom krivo, ako meso od živine v soboto zaklane, v ponedeljek kar mrgoli črvov. Slavno občinstvo, od katerega se Vi živite, bi kaj nepremišljeno ravnalo, ko bi za svoje težko zaslužene novce, namesto dobrega mesa, Vaše črve kupovalo.

Tega pa tudi treba ni, ker je še dosti mesarjev, kateri prav lepo in čedno meso, brez črvov, prodajajo, akoravno toliko ne koljejo, kot Vi.

Da pouka od naju ne potrebujete, Vam rada verjameva, pa bi ga tudi ne dala, ker ste že tako „prekurnišni“, in bi le bilo — bob v steno.

Da se velika večina mesarjev in takorekoč vsi klavci ne strinjajo z Vami, je že to lep dokaz, da kljub Vašej agitaciji nobeden ni hotel podpisati se v „Poslanem“.

Lahko bi Vam še obširnejše odgovorila, a te sitne muhe klavniške nama ne dajo miru, torej — sapienti sat.

J. Dou, P. Skale.

Poslano.

Častitemu pisalcu anonimne dopisnice!

Prosil ste me z dopisnico, podpisano z „več družin nasproti“, da naj zid svoje hiše pustim bolj temno pobarvati, ker Vam — res usmiljenja vredno — slepi oči.

Opomniti moram prvič to, da osodepolnemu zidu nasproti stanuje le jedna družina, katero bi utegnil zid nadlegovati, vsa druga stanovanja pa so toliko za drevjem, da jim ta neusmiljeni zid ne more slepiti ne oči in tudi kaj drugega ne.

Mislil pa, da bliščeči zid nagaja le onemu, kdor vedno strli in gleda skozi okno — tistega pa, ki je pri svojem opravilu v sobi, pa zid gotovo ne bo nič motil.

Zagotavljam pa, da se je Vaši želji že ustreglo, predno sem prejel cenjeno dopisnico, in da bodo zdaj „vse družine nasproti“ brez nevarnosti za oči gledale ter se radovale nad kristalno-čisto Ljubljano in nad višnjevo pobarvanim zidom. Po zimi pa, se ve da, bo treba tudi skrbeti za to, da se o pravem času spravi sneg raz strehe, kajti tudi sneg se blišči in nadleguje in moti okolič.

Z odličnim spoštovanjem

Posestnik neusmiljenega zidu pri hiši na Kongresnem trgu.

(577)

prinaša v 15. številki sledečo vsebino: Janez Šubič. (S podobo.) — Rožidar Raič. (Dalje.) — Prvi zar. Pesem. A. Funtek. — Hrvaški spomini. Spisal J. Trdina. (Dalje.) — Rožmarin v narodnem življenju. — Karakteristika naroda slovenskega. Češki spisal Jan Lego. — Naše slike: Karniolija. — Pogled po slovanskem svetu. Slovenske dežele. Ostali slovanski svet. — „Slovan“ velja za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Ljubljanski ZVON

prinaša v VIII. zvezku naslednjo vsebino: 1. Anton Funtek: Čas — slikar. Pesem. — 2. Fr. Gestrin: Ostal je lep spomin. Pesem. — 3. F. S.: Gospod s Preseka. Dramatična povest v petih dejanjih. — 4. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 29. Zakleti oreh. — 5. J. Starč: Prvi sneg. Povest. (Konec). — 6. Josip Jurčič: Slovenski svetec in učitelj. Zgodovinski roman. VIII. Mrkun in Onobol. — 7. J. K. Kalčič: V drevoredu. Pesem. — 8. J. Cimperman: Kristali. Soneti. — 9. J. Starč: Pisma iz Zagreba. XIV. — 10. J. Kržišnik: Mati in sin. Pesem. — 11. I. Vrhovec: Iz domače zgodovine. VII. Kranjska zopet avstrijska. — 12. Ferd. Seidl: Osnovna toplota ljubljanska. — 13. J. Kersnik: Mohoričev Tone. (Konec). — 14. E. Lah: „Matica Slovenska“ in „Družba sv. Mohorja. V. — 15. L. Žvab: Književne redkosti slovenske. (Dalje). — 16. Listek: Nove knjige slovenske. — Trubarjeva tristoletnica. — Zupanova slavnost. — Jurij Šubic. — Hrvat. — Gallus Jakob. — Philologie und Patriotismus. — 17. J. Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., polu leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

3. avgusta.
Pri stenu: Löwenbein z Dunaja. — Matanovič iz Gradca. — pl. Sandrinelli, Dauch, Feuerstein iz Trsta. — Bremer z Dunaja. — Erjavec iz Gorice. — Leirer, Bosani Takauš z Dunaja.
Pri Malteti: Grünberg z Dunaja. — Alber iz Prage. — Rauman z Dunaja. — Cizmeg iz Gradca. — Osterstetzer, Bernlochuer z Dunaja. — Gansmaier iz Kočevja. — Heule z Dunaja. — Mankoč, pl. Hunbrecht iz Trsta. — Töpfer iz Celovca. — Grünberg z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 4. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	60	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	471	Surovo maslo,	90
Ječmen,	406	Jajce, jedno,	2
Oves,	309	Mleko, liter,	8
Ajda,	43	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	487	Telečje,	48
Koruza,	487	Svinjsko,	78
Krompir,	48	Kostrunovo,	32
Leča,	12	Pišanec,	40
Grah,	11	Golob,	17
Fizol,	11	Seno, 100 kilo,	250
Maslo,	1	Slama,	267
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	650
Speh frišen,	64	mehka,	410

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. avg.	7. zjutraj	734-73 mm.	19.5° C	sl. szh.	jas.	2-40 mm.
	2. pop.	733-44 mm.	26.5° C	sl. zab.	d. jas.	
	9. zvečer	733-73 mm.	19.4° C	m. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 21.8°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 85	kr.
Srebrna renta	86	60
Zlata renta	121	25
5% marcna renta	102	15
Akcije narodne banke	872	—
Kreditne akcije	281	40
London	126	05
Napol.	10	01
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
Ogrska zlata renta 4%	107	80
Ogrska papirna renta 5%	95	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava r-g. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obc. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	90
Kreditne srečke	100 g	174
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	11
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	197	75

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo tužno vest o nenadni smrti gospoda

HERMANA TOMANA,
oficijala deželnega knjigovodstva.

Pogreb bude v četrtek 5. avgusta ob 7. uri zvečer iz mrtvaške kapele pri sv. Krištofu.

V Ljubljani, 4. avgusta 1886.

(574)

Žalujoči sorodniki.

Posebni mrtvaški listi se ne bodo izdajali.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigovodstvenih knjigah:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik, učitelj.

12 pbl v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo dozdaj se nenatisnjenih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranju teh kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil in potem primerno razvrstil za vsak stan posebe. Gotovo mu bode vsakdo hvaležen za njegovo delo, saj bode čitatelj podane smešnice preživel marsikatero uro veselo, zginila mu bode za trenutek skrb za vsakdanji pičli kruh, razvedrilo se mu bode lice in telo njegovo prošinjeno bode nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor (šala) življenju. „Humor izgubljen, življenje izgubljeno“, pravi K. Bühler.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(356—8)

„VALVASOR“

4 zvezki, vezani v originalne platnice, dobro ohranjeni, še nič rabljeni, dobodo se za 32 gld. pri

(555—3)

Ivanu Bonač-u, knjigovezu.

Žganje iz borovnic

v bokalskih steklenicah prodaja

FRANCE DOLINAR

na Švici pri Dobrovi.

(569—2)

Pisarja

čedne in urne pisave, zmožnega obeh deželnih jezikov, za mesečno plačo 30 gld., katera bi se spretneju tudi zvišala,

vsprejme takoj

(572—2)

V. Globočnik, c. kr. notar v Kranji.

Trgovsk pomočnik

in

krepak učenec,

13—14 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožna, z dobrimi spričevali, se vsprejmeta. — Ponudbe vsprejema pod „B. N.“ upravnistvo tega lista.

(575—1)

Hotel „Blejski grad“

ob Blejskem jezeru na Kranjskem, v jako mičnem kraju, z izvrstno restavracijo, ponuja rodbinam in posamičnim osobam zdravo in prijetno

(501—9)

letovišče.

Cene sob zmerne. Restavracija zadostuje vsem zahtevam. Jezerške kopeli 19° R., voznja v čolnih, lov postervij. Radi svoje lege, 100 metrov nad Blejskim jezerom, in solinčnatih potov jako ugodno

krajno zdravilišče.

Kaj več pove Alojzij Putschek, hôtelier na Ble du.

Prodaja vina.

Zaradi premene bivališča prodaja se takoj

500 hektolitrov

dobrih namiznih vin.

Kaj več pove

(576—1)

M. BAUER, pivovarna,
v Zagrebu, Gajeve ulice št. 9.

Plzenska pivska grenčica,

izvrstna, želodec krepčajoča pijača, ki je napravljena iz prvotnih tvarin Plzenskega piva.

Jedini izdelovalec

MORITZ AUER v Plznu.

V Ljubljani zastopan po Moritz Wagnerjevi udovi.

(549—4)

Zaloge v Ljubljani imajo gospodje: Gustav Treo, Janez Buzzolini, R. Andreto.

Lep travnik,

ki meri 6 oral, ležeč na „Pasjem brodu“ blizu Glinic pri Ljubljani, prodaja se z lepim, še novim vezanim kozolcem ali „tribo“ vred iz proste roke po ugodnej ceni. Proda se ga tudi samo 4 orale skupaj.

Bolj tanko se izve v Florijanskih ulicah h. št. 33. (573—1)

Trgovsk pomočnik,

ki je več v magacinskih in komtuarskih delih, slovenščine in nemščine zmožen v besedi in pismu, vsprejme se takoj z ugodnimi pogoji. — Pismene ponudbe z navedenimi referencij pod šifro „R. 20“ vsprejemajo se iz uljudnosti pri upravnistvu tega lista. (553—3)

Blizu Laškega trga na Štajerskem je

merčni mlin

na štiri kamne z žago, z gospodarskimi poslopji in s hišo, pri kateri je krčma ter z zraven spadajočim zemljiščem, obsegajočim 4 orale 1327 sežnjev iz proste roke na prodaj.

Natančneje se izve pri gosp. c. kr. notarju Franu Ulrichu v Laškem trgu. (567—2)

600 hektolitrov

vina lastnega pridelka,

najboljših letin, iz vinogradov na Bizeljškem, v Srom-ljah in pri Sv. Križi pri Kostanjevici

se prodaja.

Kaj več pove Leonard dell Cott v Brežicah. (556—3)

Št. 4973.

(568—1)

Naznanilo.

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov in zaradi drugih potrebnih poprav, ostane

deželna blagajnica kranjska

za čas od 9. do vštete 14. avgusta t. l. strankinemu prometu

zaprta.

Od deželnega odbora vojvodine Kranjske,
v Ljubljani, dne 2. avgusta 1886.

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,
aromatična, upliva okrepčujoča, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Veika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,
splošno prikljubljen, upliva okrepčujoča in nareja zobe svetlo in bele. A 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495—4)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanji zob in ust.

Kupujte srečke

pogrebne drustva

„Marijine bratovščine“.

Društvo Marijine bratovščine v Ljubljani napravi

DOBRODELNO LOTERIJO,

katero namen je

ustanoviti zavetišča

„MARIJINEGA DOMA“,

kjer bodo imeli ostareli in onemogli ter zapuščeni ljudje zavetišče in vso oskrbnost brezplačno.

Ta loterija je z odlokom vis. c. kr. finančnega ministerstva dné 21. septembra 1885, št. 28.606, dovoljena.

Osnovana je na podlagi 50.000 srečk po 50 krajcarjev, ki bodo zadele 2000 dragocenih in vsakemu koristnih dobikov v skupni vrednosti 5000 goldinarjev. Vsaka pet in dvajseta srečka gotovo zadene.

Srečkanje bo v Ljubljani 1. decembra 1886 v pričo vladnega zastopnika.

Srečke imajo na prodaj: Na Poljanski cesti: trgovka Marija Ojstriš; na cesarja Josipa trgu: Urbasova trafika; v Špitalskih ulicah: Majerjeva trafika; na Mestnem trgu: trafika Svatek, trgovec Turk in zlatar Sparovic; na Starem trgu: trgovec Blaznik in Ribič; na Sv. Petra cesti: pri društvenem načelniku Regaliju, v brivnici Bukovnikovi in knjigovoz Fr. Dežman; v Kolodvorskih ulicah: puškar Dimic; na Marijinem trgu: trgovec Bučar; v Slonovih ulicah: trafika Prosenčeva; v Šelenburgovih ulicah: trafika v Čitalnici; na Dunajski cesti: trafiki Bolé in Blaž ter trgovec s pohištvo Dogan; vrh tega mnogi poverjeniki družbe sv. Mohorja. (344—7)